

BOG

INDIGO (/BOEGER/INDIGO-1)

Af Vita Andersen (/forfattere/vita-andersen) (2017)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-)

BASIS%3A53567746)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/indigo-1) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1&title=Indigo)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1&title=Indigo](https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1&title=Indigo))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1&status=Indigo+https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-](https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1&status=Indigo+https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1)

[1&status=Indigo+https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1](https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1&status=Indigo+https://litteratursiden.dk/boeger/indigo-1))

Velskrevet og gribende fortælling om en barndom i 1940erne, hvor alle lukker øjnene for et massivt omsorgssvigt af en lille pige.

TAGS: **BARNDOM (/TAXONOMY/TERM/834)**

BØRNEHJEM (/TAXONOMY/TERM/1500)

ERINDRINGER (/TAXONOMY/TERM/13764)

PIGER (/TAXONOMY/TERM/8379)

ANMELDELSE

(/users/anne-klara-baehr)

Af Anne Klara Bæhr (/users/anne-klara-baehr)

Skribent
30 nov.17

Velskrevet og gribende fortælling om en barndom i 1940erne, hvor alle lukker øjnene for et massivt omsorgssvigt af en lille pige.

Vita Andersen fortæller historier fra sin barndom, som hun husker dem: Punktnedslag i en ulykkelig barndom uden kronlogi. Det er fortællinger om en psykisk ustabil mor, som aldrig elsker hende, og som sender hende i pleje hos tilfældige familiemedlemmer, helt fremmede mennesker eller på børnehjem. Hele barndommen higer hun efter sin mors kærlighed og anerkendelse, men hun får den aldrig. Hun kommer til verden som et uønsket barn – og forbliver et uønsket barn. Moren magter aldrig rollen som den voksne og ansvarlige, børnehjemmene er iskolde, og i flere af plejefamilierne bliver hun udsat for et lige så massivt omsorgssvigt, som hos moren. I perioder går hun slet ikke i skole.

Vi har hørt mange af historierne før, men alligevel bliver man trukket helt ind i Vitas univers. Når hun beskriver livet på børnehjemmene, kommer man til at tænke på børnene fra Godhavn – og på filmen 'Der kommer en dag'. Fuldstændig som i filmen får børnene fint tøj på den dag, tilsynet kommer, men

igen taler med børnene. På et af børnehjemmene får Vita lov til at besøge forstanderindens datter, som er syg, for at underholde hende. Det går naturligvis galt, men undervejs føler man med den lille pige, der så gerne vil være nogen sammen med en anden – som vil elskes.

Vitas mor ville ikke have en pige *"put hende op igen. Jeg vil have en dreng"* sagde hun, da Vita blev født. Senere får hun en dreng, som hun er meget mere glad for, men om drengen også bliver fjernet er uvist. Moren lever i sin egen verden, hvor hun ligger i sengen hele dagen i sin lyserøde natkjole og skriver. Hun er forfatter, siger hun, men der er aldrig noget forlag, der udgiver hendes bøger. Hun står kun op, hvis hun er nødt til at vise sig offentligt, eller hvis der kommer tilsyn fra børneværnet. Så stor moren op, gør rent og smiler til "den brune dame". Damerne fra børneværet spørger aldrig Vita, hvordan hun har det.

Der er enkelt gode perioder i barndommen, når Vita bor hos mostre, onkler og tanter. Det er lidt uvist, hvorvidt disse familiemedlemmer er biologiske, men Vita oplever at være midtpunkt og at blive forkælet. Desværre bliver hun altid hentet hjem igen, og et af parrene får et tilhold om ikke at tage kontakt til hende.

Mange siger, at det aldrig er for sent at få en god barndom. Det tror jeg ikke, Vita Andersen vil skrive under på, for om bogen siger hun *"Man kan ikke skaffe sig af med en ulykkelig barndom"*. Egentlig er det ret utroligt, at det er lykkedes for Vita Andersen at blive så anerkendt som forfatter, når man tænker på hendes manglende skolegang. Vita Andersen har valgt at skrive 'Indigo' som en roman, og det giver hende flere friheder end en selvbiografi. Sproget er lyrisk, visse sekvenser er drømmeagtige, og man bliver suget helt ind i bogens univers. Som barn holdt Vita meget af lyserødt og lilla, mens hun ikke kunne lide sort og mørkeblåt: Indigo.

BOGDETALJER

Andre bøger af Vita Andersen